

TILKENDEGIVELSE
meddelt mandag den 20. september 2010

i faglig voldgiftssag, 2010.0113

Fagligt Fælles Forbund
for
A
(Pernille Leidersdorff-Ernst)

mod

Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere
for
Dianalund Maskinstation Entreprenøraftdeling ApS
(Kurt Olesen)

Tvisten

Tvisten vedrører spørgsmålet, om A havde status som sikkerhedsrepræsentant, da han blev afskediget den 19. november 2009, og om der i givet fald forelå tvingende grunde til afskedigelsen.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at Dianalund Maskinstation Entreprenøraftdelingen ApS til Fagligt Fælles Forbund (med henblik på videreafregning til A) skal betale 212.571,08 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.

Klager har endvidere påstået selskabet dømt til at betale en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse med procesrente fra sagens anlæg til Fagligt Fælles Forbund (med henblik på videreafregning til A) for uberettiget afskedigelse.

Indklagede har taget påstået frifindelse.

Sagens behandling

Sagen blev behandlet mundtligt den 20. september 2010 med højesteretsdommer Thomas Rørdam som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Vagn Henriksen og Steffen Madsen, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Jens Poulsen og Birgitte Dember.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaringer af A og Ove Andersen.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der var herunder enighed om, at afgørende for, om A havde status som sikkerhedsrepræsentant ved afskedigelsen den 19. november 2009, er, om anpartsselskabet på det tidspunkt havde mindst 10 ansatte inkl. A, jf. arbejdsmiljølovens § 6 og Arbejdstilsynets vejledning F.2.4 af marts 2006 om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Der var derimod ikke blandt sidedømmerne flertal for noget resultat vedrørende sagens øvrige spørgsmål.

Opmanden tilkendegav efter voteringen sin opfattelse af disse øvrige spørgsmål. Tilkendegivelsen blev taget til efterretning og kendelse blev frafaldet.

Opmandens tilkendegivelse

A blev ansat i anpartsselskabet den 9. juli 2007, og blev kort tid derefter valgt som sikkerhedsrepræsentant. Den 29. oktober 2009 meddelte selskabet A, at selskabet pr. denne dato var kommet ned under 10 ansatte, og at hans funktion som sikkerhedsrepræsentant derfor var ophørt. A blev afskediget den 19. november 2009 med henvisning til arbejdsmangel.

Det er ubestridt, at selskabet pr. 19. november 2009 havde 9 ansatte inkl. A. Der er derimod ikke enighed om, hvorvidt selskabet derudover havde 3 ansatte, nemlig dels en sygemeldt medarbejder, Daniel Johnsen, dels to personer, som var ansat i Dianalund Maskinstation I/S, men udlejet sammen med entreprenørmaskiner til at udføre bestemte opgaver for anpartsselskabet.

For så vidt angår de udlejede personer finder opmanden, at disse må anses for ansat i interessentskabet og ikke i anpartsselskabet, og at de derfor ikke skal medregnes ved opgørelsen af antallet af ansatte i anpartsselskabet på afskedigelsestidspunktet. Det kan ikke føre til et andet resultat, at anpartsselskabet og interessentskabet drives fra samme adresse og muligt har helt eller delvis samme ejerkreds.

For Daniels Johnsens vedkommende hedder det i selskabets brev af 29. oktober 2009:

Daniel Johnsen er midlertidig opsagt fra den 29.10.2009 ved Dianalund Maskinstation
Entreprenøraftdeling.

Ansættelsen genoptages når Daniel Johnsen er raskmeldt.”

Det er oplyst, at Daniel Johnsen i efteråret 2009 fik foretaget en knæoperation, som medførte en sygemelding i længere tid. Ove Andersen har forklaret, at man valgte den løsning, der fremgår af brevet af 29. oktober 2009 frem for en sygemelding, da der på grund af ordresituationen alligevel ikke ville være arbejde til Daniel Johnsen før til foråret 2010. Daniel Johnsen vendte tilbage i april 2010.

Opmanden finder, at brevet af 29. oktober 2009 ikke har karakter af en endelig opsigelse, jf. ordene ”midlertidig opsagt” og ”ansættelsen genoptages”, men at det i realiteten har karakter af en sygemelding kombineret med en aftale om, at selskabet ikke skal betale løn til Daniel Johnsen i sygefraværperioden.

På den baggrund skal Daniel Johnsen medregnes ved opgørelsen af antallet af ansatte, som dermed er 10 på tidspunktet for afskedigelsen af A den 19. november 2009.

A havde herefter stadig status som sikkerhedsrepræsentant den 19. november 2009 og dermed krav på et opsigelsesvarsel på 6 måneder.

Klagers påstand om betaling af 212.571,08 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid tages derfor til følge.

Da indklagede ikke har godtgjort, at der forelå tvingende grunde til at afskedige A frem for en anden ansat på grund af den indtrufne arbejdsmangel, har A endvidere krav på en godtgørelse, der efter en samlet vurdering fastsættes til 50.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at A kun havde været ansat i godt 2 år på afskedigelsestidspunktet, og at selskabet efter det oplyste kunne have afskediget ham uden at iagttage sikkerhedsrepræsentantreglerne efter den 30. november 2009, hvor to andre medarbejdere blev afskediget, hvorved antallet af ansatte faldt til under 10. Godtgørelsesbeløbet forrentes med procesrente fra sagens anlæg.

Opmanden bestemte, at hver part skal bære sine omkostninger for voldgiftsretten, og at parterne skal betale opmandens honorar med halvdelen hver.

Thomas Rørdam